

Nou hoor je het eens van een ander

Een nood of een deugd?

De gemeenteraad heeft de gemeentebegroting voor 1994 vastgesteld. Als we de kranten mogen geloven was de belangrijkste vraag of de Kunsthal nou een miljoen zou krijgen, of de helft. Wat de kranten wat minder heeft gehaald is de vaststelling van het Plan van Aanpak voor het intensief beheer. 20 miljoen gulden voor vier jaar. Misschien heeft het de kranten niet gehaald omdat de Raad het over die inzet hartgrondig eens was.

In het begin van dit jaar zag het er nog beroerd uit met de voortgang van de stadsvernieuwing. Financiële tegenvallers, Rijksbezuinigingen, een dreigende teruggang in produktie van 35 %, voor sommige wijken zelfs 65%. Een half jaar lang werd er met bewoners, buurtorganisaties, professionals en deelgemeenten gepraat over deze sombere vooruitzichten. Tijdens die discussies kwam de projectleider Sociale Vernieuwing met het idee om 'van de nood een deugd' te maken: met minder geld toch minstens evenveel, en liefst méér, te doen aan de leefbaarheid van de Rotterdamse stadswijken. 'intensief beheer' werden die 'noodmaatregelen' genoemd. Toen later bleek dat het geld voor de traditionele stadsvernieuwing toch minder dramatisch zou terug-lopen dan we eerst dachten, waren de noodmaatregelen van de baan. En dus ook het intensief beheer - leek het.

De PvdA-fractie had van die stadsgesprekken opgestoken dat het intensief beheer een prima middel is om beheer, stadsvernieuwing en sociale vernieuwing aan elkaar te knopen. Niet als noodmaatregel, maar als extra vernieuwing van de stadsvernieuwing. Bovendien zou intensief beheer werk betekenen voor mensen die op de gewone arbeidsmarkt weinig kansen meer maken. Vandaar dat we bij de behandeling van het Bouw- en Investeringsprogramma 1994-96 aan het College vroegen om werk te maken van het intensief beheer. Concreet vroeg de motie-van Middelkoop drie dingen:

- een 'etalage' met de aanbiedingen van alle gemeentelijke bedrijven en diensten, voorzien van een prijskaartje en een schatting van de extra werkgelegenheid;*
- een 'boodschappenlijst' van de deelgemeenten, beheer- en bewonersorganisaties, met daarop de maatregelen die het meeste soelaas zouden geven aan de problemen in hun wijk;*
- het geldbedrag waarvoor de 'kopers' hun boodschappen uit de etalage mochten halen.*

Er zijn moties die langer op uitvoering moeten wachten. De motie-van Middelkoop is binnen een half jaar voorbeeldig uitgevoerd. Begin november was er een etalage ingericht met een keur aan smakelijke produkten: extra pleinbeheerders van de DRR, actief aanschrijvingsbeleid van BoWoTo, extra onderhoud van plantsoenen en straatmeubilair door Gemeentewerken, extra veegdiensten van de ROTEB, extra banenpoolers voor de WOP's. Daarnaast een concrete boodschappenlijst: actieve aanschrijving in Bergpolder, nieuwe speelplekken in Kralingen, meer particuliere woningverbetering in Charlois en Carnisse, veegploegen voor Bloemhof, een wijkontwikkelings-maatschappij voor Oud Mathenesse, enzovoort. Een boodschappenlijst van ruim 53 miljoen gulden. De klanten hadden zelf 34 miljoen: 19 miljoen gulden moest 'op rekening'. Het College wil die ontbrekende 20 miljoen de komende jaren bijpassen. In de jaren 1994-97 kunnen de deelgemeenten hun 'boodschappen' doen in de gemeentelijke winkel van het intensief beheer. De gemeenteraad is met die voorgenomen investering zonder veel omhaal accoord gegaan, al gaat het om uitgaven in de volgende raadsperiode. De volgende raad hoeft zich in elk geval niet meer af te vragen of intensief beheer een nood of een deugd is.

Peter Aubert

(fractievoorzitter PvdA-Rotterdam)